

Bilag

Justitsministeriet har via Udenrigsministeriet indhentet bidrag fra ambassaderne i Norge, Sverige, Finland, Tyskland, Nederlandene, Belgien og Østrig om vanvidskørsel.

Ambassaden i Oslo har fra Samferdselsdepartementet og Politidirektoratet fået oplyst følgende:

"Vanvidsbilisme er i Norge ikke så udbredt som i Danmark. Højrisikokørsel, som det betegnes i Norge, forekommer dog, og vejtrafikloven giver politiet en række virkemidler, som kan tages i brug. Disse er refereret nedenfor. Leasing af køretøjer, som indgår i vanvidskørsel, er heller ikke en problematik, som er udbredt i Norge. Politiet har dog gjort brug af varetægtsfængsling pga. stærk fare for gentagelse af strafbare handlinger, som kan føre til fængsel i mere end 6 måneder jf. § 171 i straffeprosessloven. Dette virkemiddel har ifølge Politidirektoratet været yderst effektivt.

Slutteligt fremhæves anklagemyndighedens prioritet af alvorlige trafiklovbrud som et virkemiddel mod vanvidskørsel: "Stikkordsmessig knytter prioriteringene sig til drap og andre alvorlige voldslovbrudd som setter liv og helse i fare, herunder ildspåsettelser, vold mot barn og mishandling av nærstående, hatkriminalitet og alvorlige overtredelser av følgende kriminalitetsformer: seksuallovbrudd, internasjonal og organisert kriminalitet, økonomisk kriminalitet, miljøkriminalitet, IKT-kriminalitet og alvorlige trafikklovbrudd.

Vejtrafikloven:

§ 31 i Vegtrafikkloven beskriver de almindelige straffebetingelser ved overtrædelse af Vegtrafikkloven. Den, der forsætligt eller uagtsomt overtræder bestemmelserne i Vegtrafikkloven, straffes med bøder eller med fængsel op til et år, hvis forholdet ikke udløser strengere straffebud. På samme måde straffes overtrædelse af vilkår i enkeltvedtag i medhold af denne lov og brud på forbud efter § 35 og § 36 (forbud mod at køre motorkøretøj, som ikke kræver kørekort og forbud mod brug af køretøj). Herudover straffes den, som ved brug af motorkøretøj uagtsomt volder betydelig skade eller en andens død efter Straffelovens § 280 og § 281 med henholdsvis fængsel op til 3 år eller 6 år.

§ 33 i Vegtrafikkloven omhandler fratagelse af førerretten. I Norge kan man fratages førerretten i et bestemt periode eller for altid, hvis hensynet til trafiksikkerheden eller almene hensyn kræver det. Retten til at føre motorkøretøj skal fratages for altid, hvis føreren har forårsaget eller medvirket til et trafikuheld og

bliver pålagt straf for at have undladt at yde hjælp til nogen som kom til skade ved uheldet (§ 12 omhandler hvilket ansvar man som fører har i tilfælde af trafikulykker).

§ 33, stk. 3: Hvis politiet finder, at fører eller ejer af motorkøretøjet eller de, der på ejers vegne har råderet over motorkøretøjet med rimelig/begrunnet grund er mistænkt for et strafbart forhold, der kan medføre tab af retten til at føre motorkøretøj, da kan en polititjenestemand midlertidig tilbagekalde førerretten og dermed fratage kørekortet fra vedkommende. Spørgsmålet om at opretholde midlertidig frakendelse skal snarest muligt forelægges for en tjenestemand, som hører til anklagemyndigheden. Beslutningen skal være skriftlig. I tilfælde, hvor den mistænkte ikke samtykker i midlertidig frakendelse af førerretten, må spørgsmålet inden 3 uger sendes til tingretten til afgørelse.

§ 36, stk. 2 (c) og (d) omhandler blandt andet forbud mod brug af køretøj. Politimesteren eller den han giver myndighed hertil, kan forbyde brugen af motorkøretøj og anhænger op til 1 år, hvis hensynet til trafiksikkerheden kræver det og ejeren eller andre stadig bruger køretøjet med hans samtykke i tilfælde, hvor fører har kørt motorkøretøjet på en uforsvarlig måde eller i gentagelsestilfælde.

§ 36, stk. 3: Når brugen af en motorvogn bliver forbudt, da kan politiet, motorkontoret og toldvæsenet inddrage nummerplader og registreringsattest, i tilfælde hvor køretøjet er indregistreret. I tilfælde, hvor det vurderes, at brugsforbuddet ikke vil overholdes, da kan man gøre brug af mekanisk eller elektronisk indretning.

§ 36, stk. 6: I tilfælde, som nævnt i stk. 3, kan politiet samtidig tage køretøjet i forvaring, når det findes nødvendigt. Bliver køretøjet ikke afhentet inden 3 måneder efter udløb af forbudstiden, kan køretøjet sælges efter ejeren er varslet i et rekommanderet brev.”

Ambassaden i Stockholm har fra det svenske Justitsministerium fået oplyst følgende:

”Det svenska straffrättsliga och offentlighetsrättsliga skyddet mot s.k. vansinneskörningar där gärningsmännen orsakar faror för människor och egendom genom att föra fram fordon ihöga hastigheter, där det inte är tillåtet och även genom olika former av kappkörning.

Brott och påföljder

De brott som framförallt kan aktualiseras vid s.k. vansinneskörningar är vårdslöshet i trafik, vållande till annans död och vållande till kroppsskada. Körningarna kan också innebära brott

mot bestämmelserna om trafik på väg i trafikförordningen (1998:1276).

För vårdslöshet i trafik döms, enligt 1 § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott, trafikant som i väsentlig mån brustit i den omsorg och varsamhet som till förekommande av trafikolycka betingas av omständigheterna. Straffet är dagsböter eller, om brottet är grovt, fängelse i högst två år. Avgörande för om brottet är grovt är om gärningspersonen visat uppenbar likgiltighet för andra människors liv eller egendom.

Den som av oaktsamhet orsakar annans död döms, enligt 3 kap. 7 § brottsbalken, för vållande till annans död till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter. Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst ett och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt ska särskilt beaktas i) om gärningen har innefattat ett medvetet risktagande av allvarligt slag, eller ii) om gärningspersonen, när det krävts särskild uppmärksamhet eller skicklighet, har varit påverkad av alkohol eller något annat medel eller annars gjort sig skyldig till en försummelse av allvarligt slag.

Den som i stället av oaktsamhet orsakar en annan person sådan kroppsskada som inte är ringa, döms enligt 3 kap. 8 § brottsbalken, för vållande till kroppsskada till böter eller fängelse i högst sex månader. Är brottet grovt, döms till fängelse i högst fyra år. Vid bedömning av om brottet är grovt ska särskilt beaktas i) om gärningen har innefattat ett medvetet risktagande av allvarligt slag, eller ii) om gärningspersonen, när det krävts särskild uppmärksamhet eller skicklighet, har varit påverkad av alkohol eller något annat medel eller annars gjort sig skyldig till en försummelse av allvarligt slag.

I de fall vårdslösheten i trafik orsakar någons död eller kroppsskada kan åtal ske för såväl vårdslöshet i trafik som vållande till annans död/vållande till kroppsskada eller sjukdom, även när trafikvårdslösheten är grov (brottskonkurrens).

Körkortsingripande

Bestämmelser om körkortsingripande – som sker genom återkallelse av körkortet, genom varning eller genom att körkortsinnehavet förenas med villkor om alkohol – finns i 5 kap. körkortslagen (1998:488). Enligt 5 kap. 3 § körkortslagen ska ett körkort ska återkallas bl.a. om körkortshavaren har gjort sig skyldig till grov vårdslöshet i trafik enligt lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott. Även utländska brottmålsdomar eller andra likvärdiga avgöranden som har meddelats av en utländsk domstol eller nå gonannan utländsk myndighet kan beaktas vid prövningen av om körkortsingripande ska ske enligt körkortslagen. Vid körkortsåterkallelse p.g.a. att körkortshavaren har gjort sig skyldig till vårdslöshet i trafik ska det bestämmas en tid inom

vilken ett nytt körkort inte får utfärdas (spärrtid). Spärrtiden ska, om brottet bedöms som grovt, vara lägst ett år och högst tre år. Spärrtiden ska i övriga fall bestämmas till lägst en månad och högst tre år. Återkallelse av körkort kan även förekomma i de situationer då en "vansinnig körning" har skett vid ett eller flera tillfällen men körningen inte når upp till gränsen för vad som kan anses utgöra grov vårdslöshet i trafik. Det kan i sammanhanget nämnas att om ett fordon körs i strid mot körkortslagen eller en föreskrift som har meddelats med stöd av lagen, ska en polisman hindra fortsatt färd, om den kan vara en påtaglig fara för trafiksäkerheten eller ställa till svåra problem på annat sätt.

Förverkande av fordon

Ett fordon som har använts vid brott enligt denna lag får, enligt 7 § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott, förklaras förverkat, om det behövs för att förebygga fortsatt sådan brottslighet och förverkande inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller annan egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt trafikbrottslagen.

Trafikbrottslagen innehåller inte någon särskild reglering av frågan om hos vem förverkande får ske och innebär att frågan får prövas med ledning av de generella reglerna om förverkande i brottsbalken. Regleringen i brottsbalken innebär att ett fordon endast får förklaras förverkat hos gärningsmannen eller den som medverkat till brottet under förutsättning att fordonet tillhör honom eller henne (se 36 kap. 5 § brottsbalken)."

Ambassaden i Helsinki har fra det finske Justitsministerium fået oplyst følgende:

"Trafikovertrædelser er reguleret i kapitel 23 i den finske straffelov (39/1889). Kapitlet indeholder vedtægter omkring fx (grove) krænkelse af trafiksikkerhed, (grov) spirituskørsel, overdragelse af et køretøj til en person under påvirkning af alkohol eller narkotika, flugt fra færdselsuheld og trafikforstyrrelser. For disse forbrydelser kan straffen enten være en bøde eller fængsel i overensstemmelse med reglerne i de respektive bestemmelser. Fængsling kan være betinget eller ubetinget i henhold til § 9 i straffelovens kapitel 6.

Mindre trafikovertrædelser reguleres gennem lov om ordensbøder (986/2016). Eksempler på disse er overtrædelser om brugen af påkrævet sikkerhedsudstyr, overtrædelser af hastighedsgrænser og andre trafikregler, samt mindre trafikforstyrrelser og unødvendig kørsel. Straffen for disse forseelser er en fast bøde i form af en enhedsbøde. Fra 1. juni 2020 sanktioneres disse former for mildere forbrydelser med administrative sanktionsgebyrer i henhold til kapitel 6 i den nye vejtrafiklov (729/2018).

Fratagelsen af kørekort er reguleret i § 64 i kørekortsloven (386/2011). Politiet skal give et kørselsforbud til føreren af et

motordrevet køretøj, hvis føreren er fundet skyldig i grov krænkelse af trafiksikkerheden, spirituskørsel, grov spirituskørsel eller overtrædelse af reglerne omkring transport af farligt gods mindst fire gange inden for to år eller tre gange på et år. Kørselsforbuddets længde er mindst en måned ved mindre forseelser og mindst tre måneder ved grove overtrædelser. Undtagelser fra disse regler i forbindelse med gentagende overtrædelser er nævnt i kørekortloven §§ 65 og 66.

Politiet kan konfiskere køretøjer i henhold til afsnit 4, kapitel 10 i straffeloven. Efter afsnit 6 i samme kapitel kan objekter eller andre ejendele (nævnt i kapitel 4 og 5) ikke konfiskeres, hvis ejerskabet delvist eller fuldstændigt ligger hos en person, som ikke er lovovertræderen, ikke er medskyldig til forbrydelsen eller for hvem eller med hvis samtykke forbrydelsen er begået. Som regel kan køretøj, som ikke tilhører lovovertræderen, ikke konfiskeres.

Der er i øjeblikket ingen planer om at forny eller gennemføre væsentlige ændringer af disse bestemmelser i straffeloven.”

Ambassaden i Berlin har fra det tyske Justitsministerium fået oplyst følgende:

”Retsfølger

Ifølge den tyske straffelov er der overordnet set to muligheder for at retsforfølge personer, der bevidst har kørt hensynsløst i bil: Bøder og fængselsstraf. I tilfælde af deltagelse i vanvidskørsel er det muligt at idømme den tiltalte bødestraf eller op til 2 års fængsel. Ved deltagelse i vanvidskørsel, hvor andres liv er i fare, er det muligt at idømme den tiltalte bødestraf eller op til 5 års fængsel. Ved deltagelse i vanvidskørsel med påkørsel af andre er det muligt at idømme den tiltalte op til 10 års fængsel.

Ifølge de seneste tilgængelige tal var opklaringsprocenten i anmeldte sager 46,7 pct. i både 2017 og 2018. I langt størstedelen af de opklarede sager idømmes tiltalte bødestraf.

Den 26. marts i år stadfæstede landsretten i Berlin en livstidsdom for manddrab som følge af hensynsløs kørsel i Berlins centrum i februar 2017. Det var første gang i tysk historie, at vanvidskørsel resulterede i en dom for manddrab.

Sanktionsmuligheder

For så vidt angår muligheden for at fratage kørekortet som resultat af hensynsløs kørsel, kan dette finde sted, hvis en dommer finder bilisten uegnet som fører af motoriserede køretøjer.

For så vidt angår konfiskering af køretøjer, er en midlertidig konfiskering på 1-6 måneder en sanktionsmulighed ved vanvidskørsel. I tilfælde, hvor bilen ikke ejes af føreren, kan bilen

konfiskeres såfremt ejeren af bilen har vidst, at bilen ville blive brugt til vanvidskørsel, eller hvis ejeren på letsindig vis har medvirket til, at bilen kunne blive benyttet til vanvidskørsel.

Politiske initiativer mod vanvidsbilisme

Færdselssikkerhed er et vigtigt politisk emne i Tyskland, og i 2019 havde det tyske transportministerium 15,4 mio. euro til rådighed for oplysningsarbejde på området.

For så vidt angår vanvidsbilisme har man søsat en række præventionsinitiativer og informationskampagner. Kampagnen "Runter vom Gas" ("sæt farten ned") bruger et følelsesladet sprog (via nettet, sociale medier og plakater ved motorveje) for at oplyse om farerne i trafikken. Kampagnen har fokus på for høj fart, spirituskørsel, distraktion og aggression under kørslen samt farlige overhalinger."

Ambassaden i Haag har fra det nederlandske Justits- og Sikkerhedsministerium fået oplyst følgende:

"Farlig/hasarderet kørsel er i Nederlandene strafbart. I vejtrafikloven/færdselsloven af 1994 skelnes der mellem farlig kørsel hhv. med og uden konsekvenser:

For farlig kørsel, der ikke medfører skader i form af kvæstelser, idømmes maksimalt to måneders fængsel eller pålægges en maksimal bøde på EUR 4.150 (paragraf 5). Dette inkluderer også at forårsage fare ved ikke at være opmærksom, f.eks. ved brug af mobiltelefon. Hertil er den maksimale frakendelse af førerretten to år.

For farlig kørsel, der medfører personskader el. tab af liv idømmes maksimalt ni års fængsel eller pålægges en maksimal bøde på EUR 83.000 (paragraf 6). Den maksimale frakendelse af førerretten er fem år. Ved gentagne lovovertrædelser inden for fem år fordobles denne. Den strafferetlige vurdering tager hensyn til graden af skyld samt de omstændigheder, der har bidraget til ulykken.

P.t. behandles et lovforslag i Parlamentets Første Kammer, der vil hæve straffen for farlig køreadfærd. En politisk og offentlig debat viste at kløften mellem straffene for farlig køreadfærd uden og med konsekvenser blev fundet for stor. I det nye lovforslag opdeles paragraf 5, således at der vil være to strafferammer for disse:

- For farlig kørsel, der ikke resulterer i kvæstelser (paragraf 5), kan man blive idømt maksimalt seks måneders fængsel og pålægges en maksimal bøde på EUR 8.300.
- For hensynsløs kørsel (meget farlig køreadfærd), der ikke resulterer i kvæstelser, (en ny artikel 5A) vil den

maksimal straf blive op til to års fængsel eller en maksimal bøde på EUR 20.705.

- For farlig kørsel, der resulterer i personskader og/eller tab af liv vil strafferammen være den samme.

Politiet kan beslaglægge køretøjer i visse tilfælde. F.eks. når den maksimalt tilladte hastighed overskrides med mindst hundrede procent, og der opstår fare ved dette. Dette gælder også i tilfælde af trafikfarlig opførsel. Beslaglæggelse er også muligt, hvis den lovovertrædende ikke er ejer af køretøjet. I Nederlandene betragtes beslaglæggelse som at påvirke ejerskabet, hvorfor politiet i koordination med Anklagemyndigheden kun i begrænset omfang anvender konfiskering af køretøjer. Beslaglæggelsen vil ligeledes være åben for klager fra ejerens side, og retten kontrollerer dermed lovligheden i beslutningen om at fratage køretøjer.”

Ambassaden i Bruxelles har fra det belgiske Justitsministerium fået oplyst følgende:

”Der findes ingen specifikke lovparagraffer rettet mod vanvidsbilister i Belgien, men denne type opførsel kan potentielt falde ind under diverse artikler i den belgiske færdselslov. Lovens art. 7.2 nævner for eksempel, at man ikke må være til fare for andre i trafikken, mens art. 10.1 nævner, at bilister altid bør tilpasse deres fart til vejforholdene, holde afstand til andre biler, og være i stand til at standse køretøjet til en hver tid. Det benævnes ligeledes specifikt i lovens art. 10.4, at det er forbudt at provokere andre bilister til at overskride fartgrænserne.

De forskellige forseelser opdeles i forskellige grader med tilpasset strafferamme:

- Art. 7.2 og art. 10.1.2^o - 1. grads forseelser, bødestraf på 58 euro.
- Art. 10.1.1 og 10.1.3 - 2. grads forseelser, bødestraf på 116 euro.
- Art. 10.4 - 4. grads forseelse, bødestraf på 473 euro).

En 4. grads forseelse kan dog udelukkende udmøntes ved direkte betaling af bødestraf, hvis lovbryderen er bosat i udlandet. Belgiere, der begår en fjerde grads forseelse, vil altid blive kaldt for retten. I dette tilfælde kan bødestraffen ligge fra 320 euro op til 4000 euro med mulighed for frakendelse af kørekortet i en periode på mellem 8 dage og 5 år.

Det er muligt at konfiskere et køretøj, men udelukkende i tilfælde, hvor dommeren har idømt ejeren en frakendelse af kørekort i mindst 3 måneder (kun ved 4. grads forseelser). Konfiskering er ikke mulig, hvis køretøjet tilhører en anden person.”

Ambassaden i Wien har fra det østrigske Indenrigsministerium fået oplyst følgende:

”Angående operative indsatser/tiltag mod vanvidsbilister gør man i Østrig først og fremmest brug af civile politibiler, der er udstyret med videokameraer med tilhørende optagelsesenheder. Disse patruljekøretøjer indsættes målrettet mod hensynsløse bilister, herunder ved hastighedsoverskridelser, for små sikkerhedsafstande til andre køretøjer, risikable overhalingsmanøvrer og ved misagtelse af øvrige forbud og regler.

Hvad de operative indsatser/tiltag mod kapkørsel angår oplyser herværende indenrigsministerium, at det udover trafikovervågning og -regulering er vigtigt med kendskab til miljøerne, i hvilke sådanne ræs typisk foregår. Det østrigske politi efterforsker derfor bl.a., hvor sådanne kapkørsler og pågældende sammentraf finder sted. Det er i den forbindelse nødvendigt at holde øje med de sociale medier, da det især er der, hvor sådanne ræs bekendtgøres. Derudover kan der også indhentes mange informationer i samtaler med/”forhør af” bilister, der er associeret med miljøet. Måtte politiet blive bekendt med påtænkte kapkørsler, notificeres og sammenkaldes hhv. civile politibiler til observation samt også (normale) politibiler til eventuelle standsninger og vejspærringer. Såfremt politiet måtte blive bekendt med en påtænkt kapkørsel et par dage inden dennes afholdelse, har det vist sig formålstjenligt at tilvejebringe mobile, tekniske kontrolkøretøjer (ty: Prüfvüge). Dette med henblik på at kunne undersøge den tekniske tilstand af de pågældende køretøjer, der er i fokus – øjeblikkeligt, på stedet. Forbundslandene såvel som ASFiNAG (statsligt ejet selskab der vedligeholder og driver det østrigske motorvejsnet) råder over sådanne mobile kontrolkøretøjer. Udover de mobile enheder findes der også testcentre i forbundslandene, hvor bilers tekniske tilstand kan undersøges. Særligt i forbindelse med illegale kapkørsler benyttes ofte ombyggede eller manipulerede køretøjer. Hvis en kontrol måtte påvise særligt grove mangler ved et køretøj, bliver dette anmeldt. Hvis manglerne udgør en potentiel fare for trafiksikkerheden, kan nummerpladerne og indregistreringsbeviset inddrages på stedet.

Jf. de østrigske færdselsbestemmelser gør følgende straffesamme sig gældende ved overtrædelser, som begås under særligt farlige forhold eller med særlig hensynsløshed: Fra 36 euro til 2.180 euro. I tilfælde af uerholdelighed kan dette medføre en frihedsstraf på 24 timer og op til 6 uger. Ved overtrædelse af færdselslovgivningens bestemmelser (f.eks. i tilfælde af tekniske mangler) gør en bødestraf på op til 5.000 euro sig gældende; i tilfælde af uerholdelighed en potentiel frihedsstraf på op til 6 uger. Derudover gør følgende andre bødestraffe sig gældende i

Østrig: Spirituskørsel: Fra 300 euro til 5.900 euro. Hastigheds-overskridelser: Fra 30 euro til 2.180 euro. Ulovlig parkering: Fra 70 euro til 726 euro.

En midlertidig inddragelse af førerretten/kørekortet på stedet kan kun ske i tilfælde,

- hvor føreren er i en påvirket tilstand (alkohol, narkotika, medicin, træthed mv.), og han/hun dermed ikke
- længere er i en kørselsberettiget tilstand
- såvel som i bestemte tilfælde ved eklatante hastigheds-overskridelser.

Ellers påligger en eventuel inddragelse af kørekortet den pågældende kørekortmyndighed (ty: Führerscheinbehörde). De pågældende regler på området ligger inden for kørekortsloven (ty: Führerscheingesetz, FSG) og er ifølge de østrigske myndigheder meget komplekse.

En decideret konfiskation af et køretøj er ikke hjemlet i den østrigske lovgivning som en potentiel retsfølge. Politiet kan undlade at give tilladelse til at kørslen kan fortsættes (el. anden brug af køretøjet), hvis føreren

- er påvirket og udgør en fare for trafiksikkerheden (jf. ovenstående punkt)
- ikke er i besiddelse af førerret/et kørekort,
- ellers hvis køretøjets tekniske tilstand udgør en fare for trafiksikkerheden.

Det er fastlagt i færdselsbestemmelserne, i hvilke tilfælde der må gøres brug af sådanne tiltag (tvangstiltag er særligt beskrevet i art. 38 og 39 i FSG såvel som art. 102, afs. 12 i loven om motorkøretøjer – Kraftfahrzeuggesetz).

Derudover kan det østrigske politi tvangsmæssigt bringe en bil til midlertidig standsning (ty: Stilllegung), indtil en foreløbig sikkerhedsstillelse (garanti) er blevet betalt (jf. paragraf 37 a i den østrigske forvaltningslov). Et sådant scenarie kan f.eks. gøre sig gældende i forbindelse med lovovertrædelser, hvor den pågældende bilist ikke har bopæl i Østrig, hvilket kan besværliggøre strafforfølgningen. I forhold til sikkerhedsstillelsen er der typisk tale om et pengebeløb.

Ved et eventuelt af politiet udstedt hasteforbud mod at genoptage kørslen, spiller ejerforholdet af køretøjet ingen rolle. Såfremt føreren af en bil måtte være påvirket, står det en anden kapabel fører frit for at køre videre.

Hvis et køretøj har særligt grove tekniske mangler, der udgør en fare for trafiksikkerheden, må dette køretøj først benyttes igen, når de pågældende mangler er blevet afhjulpet.

I forbindelse med en standsning af et køretøj (ty: Stilllegung), indtil en sikkerhedsstilling er blevet betalt, er det op til myndighederne at beslutte, om myndighederne, trods ikke betaling, vil udlevere køretøjet til dets ejer – såfremt han/hun ikke selv har begået en lovovertrædelse og ønsker råderet over køretøjet.”

Ambassaden i London har fra det britiske transportministerium fået oplyst følgende:

”Det britiske transportministerium, der har ressort på indsatser mod vanvidsbilister, henviser til strafferammen for bilisters lovovertrædelser (<https://www.gov.uk/browse/driving/penalty-points-fines-bans>). Der er således ikke deciderede operative indsatser eller specifikke tiltag fra myndighederne i UK mod såkaldte vanvidsbilister.

Politiet kan konfiskere køretøjer, hvis de menes at være anvendt i et kriminelt foretagende, og det vurderes proportionalt at indføre beskyttende foranstaltninger eller beskytte beviser. Police Reform Act 2002 (afsnit 59) omtaler køretøjer, der anvendes på en måde, der medfører ”alarm, distress or annoyance” herunder beføjelser til at konfiskere.”